

HET GEHEIME RECEPT

Kinder Kerstspel

door

ANDRE NUYENS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HET GEHEIME RECEPT** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ANDRE NUYENS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

Telefoon (03)3.66.44.00,

E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

OLAF

RUUD - zijn vriend

VADER - van Olaf

MOEDER - van Olaf

BRIGITTE - Een blind meisje

AGENT

MEESTE KOOS

3 kinderen en vier volwassenen.

Duur ongeveer 1 uur.

DECOR:

Huis.

EERSTE BEDRIJF

(bij Olaf thuis: vader, die bakker is, moeder en Olaf zijn aan het eten)

VADER: Eet nu eindelijk je eten eens op, Olaf!

OLAF: Maar ik lust dit helemaal niet.

VADER: Ik lust ook wel eens iets niet.

OLAF: Mag ik het vanavond opeten, ik wil nog naar Ruud.

VADER: Je mag naar Ruud, als je je eten opeet, en daarmee uit!

OLAF: *(tot moeder)* Mam, mag het van....

VADER: Geen sprake van, het is hier geen restaurant.

OLAF: De vorige keer, toen we spruitjes aten, hoefde ik het ook niet helemaal op te eten.

VADER: De vorige keer is nu niet. Een jongen van tien behoort te eten wat de pot schaft en daarmee uit.

MOEDER: Neem nu nog twee flinke happen, Olaf, dan mag je de rest laten staan, en dan is er zo dadelijk lekkere vruchtenyoghurt.

OLAF: Goed mam.

VADER: Ik begrijp er werkelijk niets van, waarom we steeds minder klanten krijgen.

MOEDER: Nee, dat snap ik ook niet goed, je bakt al jaren op dezelfde manier het brood. Het is voor mij ook een raadsel.

VADER: Als het zo doorgaat, blijf ik hier niet wonen, dan gaan we maar verhuizen naar een dorp waar nog geen bakker is.

OLAF: We gaan toch niet verhuizen, ik wil niet verhuizen, hier wonen al mijn vrienden!

VADER: Als steeds minder mensen brood bij ons kopen, zal het wel moeten. Misschien is twee bakkers in een dorp wel te veel. Het is nu half november, normaal gesproken, moet ik al veel meer speculaas verkocht hebben.

MOEDER: Nu hoorde ik laatst in de supermarkt twee vrouwen voor mij tegen elkaar zeggen dat ze de speculaas van bakker Deutekom zo heerlijk vonden. Als dat zo is, dan kopen ze daar meteen ook het andere brood.

VADER: Ach, wat een onzin, speculaas is speculaas.

MOEDER: Ze hadden het erover dat hij bij toeval in een oude doos een geheim recept had gevonden om speculaas te bakken.

VADER: Ik bak al jaren speculaas, en daar mankeert niets aan.

MOEDER: Dat weet ik, schat, jij bakt ook heerlijke speculaas maar je weet net hoe de mensen zijn. Zodra er iets nieuws is, dan hollen ze er meteen achteraan.

VADER: Lariekoek!

OLAF: Misschien moet u dat gaan bakken.

VADER: Wat?

OLAF: Het was maar een grapje. Mag ik alvast naar school?

MOEDER en VADER: Nee, je wacht tot we allemaal klaar zijn.

OLAF: Maar we zijn toch klaar.

VADER: Je wacht tot ik het teken geef dat we klaar zijn met eten.

OLAF: Ik wil helemaal niet verhuizen. Dan kan ik nooit meer met Ruud spelen.

VADER: Er zal niets anders op zitten, als de situatie zo blijft. We kunnen niet van de wind leven.

MOEDER: Misschien komt er nog wel een oplossing, komt tijd, komt raad.

VADER: Laten we het hopen.

MOEDER: Als wij nu ook een bijzonder recept voor speculaas hadden, dan zouden onze klanten geen reden hebben om naar bakker Deutekom te gaan.

VADER: Als ze niet willen komen, dan komen ze maar niet.

MOEDER: Ik heb buurvrouw Han deze week ook niet in onze winkel gezien. Dat valt me toch van haar tegen.

VADER: Dat mens kan ik missen als kiespijn.

MOEDER: Jouw vader bakte toch ook altijd van die bijzondere speculaas met Sinterklaas.

VADER: Ja, maar toen was ik nog heel jong, ik bakte toen zelf nog niet, maar inderdaad, de mensen waren er dol op?

MOEDER: Heeft hij nooit verteld wat het recept was?

VADER: Nee.

MOEDER: Maar hij zal het toch wel ergens hebben opgeschreven?

VADER: Ja, dat wel, hij heeft wel eens gezegd dat hij het opgeschreven had. Maar zelf heeft hij het natuurlijk ook onthouden....

MOEDER: Ik ga nog eens goed zoeken overal, we hebben nog wat oude spullen van hem op zolder liggen.

VADER: Ik weet zeker dat je 't niet vindt. Ik weet wel dat hij heel trots was op zijn recept, maar hij had het op een zeer geheime plek verborgen, zei hij wel eens.

MOEDER: Hoe bedoel je?

VADER: Hij heeft wel eens gezegd: mijn wonderrecept voor speculaas zit heel dichtbij en is toch onvindbaar.

MOEDER: Wat vreemd.

VADER: En daarom dacht ik altijd dat hij het in zijn hoofd opgesloten had, snap je.

MOEDER: Ja, dat zou heel goed kunnen.

VADER: Ik ga de ovens maar eens opstoken, dan ga ik zo dadelijk aan mijn werk.

MOEDER: Doe dat, ik ga morgen in ieder geval op zolder alle spullen van je vader nog eens doorzoeken. Je weet maar nooit.

VADER: Ik geef je weinig hoop.

MOEDER: Wie niet waagt, wie niet wint.

OLAF: Mag ik nu naar school. Ik zou Ruud nog ophalen.

MOEDER: Goed, jongen, ga maar doe voorzichtig. *(alle drie staan ze op, ruimen de tafel af en verdwijnen van het toneel)*

EINDE EERSTE BEDRIJF

TWEEDE BEDRIJF

(in de klas: Olaf en Ruud zitten achter in het lokaal zodat ze heimelijk met elkaar kunnen praten: op fluisterton maar toch duidelijk hoorbaar voor de zaal: de overige kinderen en meester Koos zitten te werken)

RUUD: Waarom zei je op weg naar school de hele tijd niets?

OLAF: Ach mijn vader deed weer zo boos.

RUUD: Dat heeft mijn vader ook wel eens.

OLAF: Mijn vader heeft het laatste tijd aldoor. *(korte stilte, terwijl ze aan het schrijven zijn)* Ruud, wil je me helpen?

RUUD: Altijd je bent mijn beste vriend.

OLAF: Ook als het gevaarlijk is?

RUUD: Juist als het gevaarlijk is, daar hou ik juist van.

OLAF: Ook als het eigenlijk niet mag wat we doen?

RUUD *(een beetje aarzelend)*: ...Ja.... maar wat wil je dan gaan doen?

OLAF: Het zit zo. Het gaat niet goed met de bakkerij van mijn vader, het gaat zelfs zo slecht dat we misschien binnenkort moeten verhuizen.

RUUD: Nee toch!

OLAF: Precies, ik wil helemaal niet verhuizen. En het komt allemaal door die speculaas van bakker Deutekom. Die bakt zijn speculaas volgens een zeer oud, maar zeer geheim recept.

RUUD: Ja, dat weet ik, dat heeft Bas mij laatst nog verteld.

OLAF: Bas, die bij ons in de klas zit, de zoon van bakker Deutekom?

RUUD: Ja, hij zat weer eens op te scheppen, zoals gewoonlijk, over zichzelf en over zijn vader. Natuurlijk is die de beste bakker van het dorp, volgens hem. Hij vertelde zelfs waar het geheime recept lag.

OLAF: Echt waar?

RUUD: Ja, het ligt in die oude bus op de bovenste plank boven de toonbank. In die grote bus, waar "Chocolade" op staat. Dat vond Bas nog zo'n goeie mop dat zijn vader het recept verborgen had in een bus waar "chocolade" op stond.

OLAF: O.

RUUD: Het is inderdaad zalige speculaas. Mijn moeder heeft vorige week daar ook speculaas gekocht, en het was erg lekker... maar ik zal tegen haar zeggen dat ze het niet meer moet doen en dat ze bij jullie speculaas moet gaan kopen.

OLAF: (*lachend*) Dan hebben we alvast een klant terug, maar het gaat natuurlijk niet om één klant.

RUUD: Wat wil je dan gaan doen?

OLAF: Ik wil het recept te pakken krijgen. (*stilte*)

RUUD: Maar dat is toch stelen.

OLAF: Maar ik wil niet verhuizen. Mijn moeder denkt dat als mijn vader op ongeveer dezelfde wijze speculaas bakt, de klanten vanzelf weer terugkomen.

RUUD: Dat geloof ik ook wel, maar heeft jouw moeder aan jou gevr....

OLAF: Nee, natuurlijk niet, dat zou het laatste zijn wat ze aan mij zou vragen, maar mijn vader is de laatste tijd zo uit zijn humeur, ook gisteren weer onder het eten, dat ik dacht: misschien is er iets aan te doen.

RUUD: Maar hoe wil je dat dan aanpakken?

OLAF: Dat weet ik niet, weet jij wat?

RUUD: Ik weet alleen waar het ligt.

OLAF: Maar de hele dag door zijn er mensen in de winkel en 's nachts is bakker Deutekom zelf in de weer met het bakken van het brood. (*lange stilte*) He, wacht eens, op zondag is de winkel dicht.

RUUD: En op zondagmorgen gaat de hele familie Deutekom naar de kerk. Bas vertelt me steeds dat ik zo'n bofkont ben, omdat ik niet verplicht mee moet naar de kerk.

OLAF: Dan is dat de meest geschikte tijd om het geheime recept te pakken te krijgen.

RUUD: Weet jij hoe lang zo'n dienst duurt?

OLAF: Nee, niet precies, een uur ongeveer, denk ik.

RUUD: Maar hoe komen we binnen.

OLAF: In de winkel?

RUUD: Ja, we moeten het recept toch uit dat oude blik halen.

OLAF: Door een raam of zo.

RUUD: De meeste mensen doen de ramen dicht voordat ze weggaan.

OLAF: Dan hebben we opnieuw een probleem. *(lange stilte)*

RUUD: Ik weet wat, Bas heeft aan zijn fiets sleutel ook een sleutel van de winkel voor het geval dat zijn moeder niet thuis is, wanneer hij uit school komt.

OLAF: Wat een onzin, zijn moeder werkt niet eens.

RUUD: Dat zei ik hem ook. Ik dacht eraan, omdat ik er zelf wel een aan mijn fiets sleutel heb.

OLAF: Maar jouw moeder werkt.

RUUD: Dat zei ik hem ook, maar hij vond het wel stoer staan, zei hij.

OLAF: Hij heeft hem natuurlijk nooit nodig, want zijn moeder is altijd thuis.

RUUD: Dat komt dan goed van pas, want dan mist hij hem ook niet als we hem lenen.

OLAF: Dat is niet zo moeilijk, ik vraag zo meteen aan meester Koos of ik naar de wc mag en dan kan ik stiekem de fietsenstalling in om de sleutel van Bas mee te nemen.

RUUD: Slim idee! *(vinger Olaf gaat omhoog)*

OLAF: Mag ik naar de wc, meester?

MEESTER KOOS: Als je maar opschiet.

OLAF: *(knipogend naar Ruud):* Natuurlijk. *(Olaf verlaat het lokaal en komt na een poosje vermoeid terug)*

MEESTER KOOS: Was het zo'n zware klus, Olaf?

OLAF: Ja, het was een zware bevalling.

MEESTER KOOS: De volgende keer moet je maar thuis bevallen, want we zijn net begonnen.

OLAF: Komt voor elkaar, meester. *(Ruud kijkt hem vragend aan: Olaf schuift hem een briefje toe, waarop staat: gelukt!)*

RUUD: Hoe laat spreken we af zondagmorgen?

OLAF: Kwart voor tien bij mij, de dienst begint om tien uit.

RUUD: Maar wat zeggen we tegen onze ouders, zo vroeg en op zondag spelen we toch nooit met elkaar?

OLAF: We zeggen dat we op zolder gaan spelen om spullen uit te zoeken, voor carnaval alvast.

RUUD: Trappen ze daarin, denk je?

OLAF: Ja hoor.

RUUD: Oke, tot zondagochtend dan. *(meester Koos opkijkend ziet ze praten)*

MEESTER KOOS: Zo, Olaf, zit je weer eens te praten met Ruud. Kom jij maar eens hier en laat je schrift eens aan me zien. Ik ben benieuwd hoeveel sommen jij gemaakt hebt. *(Olaf gaat naar voren en toont zijn schrift aan meester Koos)* Waar staan de sommen?

OLAF: Ik moet nog beginnen meneer.

MEESTER KOOS: Wat heb jij dan de hele tijd gedaan?

OLAF: Ik ben naar de wc geweest, die zware bevalling, weet u nog.

MEESTER KOOS: Dat weet ik, maar de rest van de tijd?

OLAF: Ik heb nagedacht over de sommen.

MEESTER KOOS: Aha, jij hebt nagedacht over de sommen, ik neem aan dat jij er geen bezwaar tegen hebt als je na half vier nog langer nadenkt over de sommen wanneer je je werk niet af hebt.

OLAF: Nee, meester.

MEESTER KOOS: Ga dan maar gauw beginnen. *(Olaf keert naar zijn plaats terug)*

RUUD: Weet je wat, Olaf, we maken de sommen om en om en dan schrijven we ze van elkaar over.

OLAF: Goed idee, maak jij de even sommen?

RUUD: Goed. *(lange stilte, waarin iedereen aan het werk is en we de illegale activiteiten van Olaf en Ruud zien: de bel gaat)*

MEESTER KOOS: Mag ik jouw werk even zien, Olaf? *(Olaf gaat wederom naar voren en toont de meester tot diens verbazing, alle sommen)* Hoe heb je dat voor elkaar gekregen?

OLAF: Hersengymnastiek, meester, eerst lang nadenken en dan de sommen in een keer achter elkaar opschrijven.

MEESTER KOOS: Ja, het zal wel, maar goed, je hebt je werk af, je hoeft niet na te blijven.

OLAF: Tot maandag, meester.

MEESTER KOOS: Prettig weekend. *(Ruud en Olaf verlaten de klas, slaan de handen tegen elkaar, zoals sporters vaak doen, nadat ze een punt gescoord hebben en verdwijnen)*

EINDE TWEEDE BEDRIJF

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto